

Izumitelj in podjetnik Vladimir Markovič

Petdeset tisoč mark podkupnine.

Konec marca 1997, nekaj tednov po tem, ko je prevzel položaj državnega sekretarja za industrijo, se je po napovedi Stanislava Drolca v poslovnih prostorih podjetja Mycycle pojavil Boris Šuštar. Z njim naj bil Andrej Kranjc, podjetnik iz Novega mesta, ki je bil tedaj zaposlen v svetovalni hiši Start pri Stanislavu Drolcu. «Če bi radi dobili posojilo s pomočjo državnih poroštev, žal to ni več mogoče, ker jih je vlada zamrznila. Toda jaz vam jih lahko preskrbim kljub temu. Obljubiti morate samo, da bo neka malenkost iz vašega proizvodnega programa proizvajana v podjetju Rog, pa vam bom priskrbel garancijo za kredit v vrednosti milijona mark. Seveda mi boste morali, takoj ko boste na banki dvignili posojilo, izplačati pet odstotkov od vsote. Natančno petdeset tisoč mark v gotovini,» se danes spominja izumitelj in nekdanji direktor Mycycle Vladimir Markovič. «To mi je Šuštar ponudil brez najmanjše zadrege, saj je bil verjetno prepričan, da me je Drolc prej že pripravil,» pravi Markovič. «Ker pa me je Drolc o tej možnosti prišel pregovarjat šele po njenem obisku, ko sem takšno početje že odklonil, do dogovora nikoli ni prišlo. Priča temu dogodku bi - če bi hotel pričati - lahko bil Andrej Kranjc, meni pa nikakor ni šlo v račun, da mi nekdo brez kakršnekoli zadrege ponuja navaden državni papir (porošstvo, op. p.) in za to zahteva petdeset tisoč nemških mark provizije! Ker Markovič v igro ni privolil, se je začelo pošteno zapletati pri

Bo nekdanji državni sekretar za energetiko Robert Golob ponovno zasedel to funkcijo? (Foto: Robert Balen)

Nekdanji kriminalist Drago Kos je izjavil, da je razkriti sum korupcije za policijo bolj plod naključij kot resnega dela. (Foto: Robert Balen)

poskusu zagona proizvodnje gonil Handmaster za invalidske vozičke.

Za sto milijonov dolarjev naročil. Konec leta 1997 je na obisk v Slovenijo prišel Jim Mennings, direktor podjetja Sears iz Chicaga, in se med drugim sešel s predstavniki slovenske vlade ter tudi njim izrazil željo, da bi v Sloveniji kupoval predvsem invalidske vozičke podjetja Mycycle. Po tržni oceni njihovega oddelka za prodajo ortopedskih pripomočkov naj bi za ameriški trg kupovali za sto milijonov ameriških dolarjev teh slovenskih izdelkov letno. Minister Rop naj bi tedaj priporočil, naj celoten projekt podpre SRD, ki je bila tedaj desetodstotna solastnica družbe Mycycle. V SRD pa so se zadeve začele razvijati popolnoma drugače, saj so po dogovoru med družbo Start in SRD (kjer je bil predsednik nadzornega sveta Šuštar) za izdajo poroštev za najem posojila za zagon proizvodnje od Markoviča pisno zahtevali, da se odpove vsem vodstvenim funkcijam v Mycyclu in lastnino nad patenti celo brezplačno prenese na družbo, ki naj bi jo vodil in upravljal Drolc. Če omenimo, da gre za zasebno družbo, ki jo je ustanovil Markovič, in so njegovi izumi na sejmu Euroca v Bruslju dobili najvišje nagrade, ki jih je na njem kadarkoli in sočasno dobil en izum, je jasno, da Markovič v predloge ni mogel privoliti. Posledica je bila, da so po posredovanju Drolca v bankah vse dodatne možnosti najetja izvoznih kreditov dokončno usahnile. Markovič pravi, da so ga vodilni iz bank in predvsem zastopniki SRD začeli nagovarjati, da bodo vse težave rešene le, če omogoči postavitve Drolca za direktorja Mycycle. Konec decembra 1998 so Markovič in nekaj drugih solastnikov, ki so zaradi izkušenj v resnici nasprotovali taki odločitvi, morali vanjo privoliti. Ob prevzemu položaja direktorja in podpisu individualne pogodbe se je Drolc obvezal, da bo preskrbel sredstva in da bo proizvodnja stekla najpozneje do marca naslednjega leta. Toda spet je ostalo zgolj pri

obljubah, Markovič, ki je v razvojnem obdobju najel več kreditov in dal osebna poroštva s svojimi patenti in celotnim osebnim premoženjem, pa je zašel v položaj, ko mu je grozil popoln osebni bankrot in odvzem patentnih pravic.

Grožnje s črnogorsko mafijo. Ob takšnem stopnjevanju pritiskov je junija lani Drolc Markoviču ponudil, da ga v celoti izplača, prevzame vse njegove dolge in obveznosti, ta pa se mora takoj umakniti iz družbe. V pogajanjih so zadeve šle tako daleč, da mu je Drolc grozil, da bo z njim «obračunal s črnogorsko mafijo, če bo imel previsoke zahteve v prodaji svojega deleža». Markovič je septembra lani le privolil v prodajo svojega lastniškega deleža, Drolc pa se je v notarsko overjeni pogodbi zavezal, da bo poplačal vse obveznosti do Nove Ljubljanske banke in podjetja Unior. Toda tudi tega se Drolc ni držal, saj je Markovič v začetku marca iz NLB prejel obvestilo, da se je mesec pred tem začel postopek prisilne poravnave nad dolžnikom, družbo Mycycle, in da mora družba Izumi, d. n. o., kot zastavni dolžnik plačati 81 milijonov tolarjev njihovega dolga. «Blokirali so mi žiroračun, ostal sem brez vsega, zdaj pa me še terjajo za skoraj poldrugi milijon mark.» Na njegovo vztrajanje, da se zadeve uredijo, pa mu je Drolc z nasmeškom na ustnicah odgovarjal: «Ti kar lepo toži družbo Start, in če ti po nekem čudežu uspe priti do sodne obravnave prej kot v petih letih - sam se bom pa že potrudil, da do tega ne pride-bom pač družbo Start spravil v stečaj!»

Glede na dejstvo, da bo čez mesec dni minilo skoraj dve leti, odkar je Drolc prevzel vodenje družbe, in do proizvodnje in prodaje še vedno ni prišlo, pa Markovič sumi, da se je že decembra 1998 Drolc dogovoril z neko ameriško družbo in da je od njih sprejel «motivacijo», da projekt Handmaster postavi na led. Ameriško podjetje naj bi se tako že vnaprej zne bilo konkurence. ●

SILVESTER ŠURLA